

dra M. Àngels Anglada de la Universitat de Girona en col·laboració amb el Comitè d'Escrip-tores del PEN Català, el dia 20 de gener de 2006 es va celebrar un homenatge a l'escriptora Aurora Bertrana, a Girona. L'inici de l'homenatge va consistir en una visita al «Fons Bertrana» de la Universitat de Girona, on s'havia instal·lat una petita exposició de manuscrits i primeres edicions de l'obra de l'escriptora. Tot seguit els assistents a l'acte es van dirigir a la «Fontana d'Or» de la Fundació Caixa de Girona, on es va celebrar una taula rodona moderada per Núria Cabré, del Comitè d'Escrip-tores. Van intervenir Dolors Oller, Presidenta del PEN Català, Mariàngela Vilallonga, Directora de la *Càtedra M. Àngels Anglada*, Isabel Segura, de l'*Institut català de les dones* i editora de part de l'obra de Bertrana, i Catalina Bonnin, autora d'una tesi doctoral sobre l'escriptora i de la seva biografia. Les escriptores Montserrat Abelló i Josefa Contijoch van llegir fragments de les obres de Bertrana, *Memòries* i *Peikea, princesa caníbal*. Clara Vallès va interpretar al violoncel dos minuets de la primera suite i l'*A-rioso* de J. S. Bach.

L'acte va continuar amb la presència i la veu de Jacques de Montmollin, i Roland i Marie-Noëlle Lombard, fills d'Antoinette de Montmollin i Jacqueline des Gouttes, respectivament, amigues suïsses de l'escriptora. Tots tres van venir expressament des de Suïssa per desgranar records d'infantesa, per donar testimoni de les seves vivències dels anys viscuts prop de l'escriptora gironina, a Ginebra, Neuchâtel i Perreux. Jacqueline i Antoinette van ajudar Aurora a traduir al francès els seus *Paradisos oceànics*, que es van convertir en *Fenua Tahiti: vision de Polynésie* i es van publicar amb dibuixos de Marcel North, amic del grup suís, l'any 1943 a Neuchâtel. Antoinette, a més, va traduir la novel·la *La nimfa d'argila*, que en francès

porta el títol de *Matinales*, i va veure la llum l'any 1964, també a Neuchâtel. L'escriptora gironina va traduir al castellà algun dels contes de Jacqueline. Fins va posar de títol el nom de «Jacques de Montmollin» a un dels darrers capítols de les seves *Memòries del 1935 fins al retorn a Catalunya*. En aquesta obra les referències a les famílies De Gouttes i De Montmollin són constants. D'aquests darrers Aurora arriba a afirmar: «Gràcies a ells jo havia menat una existència confortable i burgesa i també artística i intel·lectual, ja que havia publicat contes i reportatges, havia donat conferències i havia cultivat la música; havia freqüentat escriptors, músics, pintors, polítics i viatgers il·lustres i altres de menys il·lustres, però no menys interessants.» [M. Vi.]